

Arrest

nr. 323 355 van 14 maart 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 maart 2025.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat Z. CHIHAOUI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 28 november 2017 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hij werd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 3 februari 2020 en op 11 maart 2020.

1.2. Op 11 mei 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hiertegen werd een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Ook de Raad weigerde aan verzoeker bij arrest nr. X van 22 januari 2021 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Verzoeker diende op 7 april 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.5. De commissaris-generaal verklaarde dit eerste volgend verzoek om internationale bescherming op 14 mei 2021 niet-ontvankelijk.

1.6. Verzoeker diende op 29 november 2024 een derde verzoek om internationale bescherming in.

1.7. De commissaris-generaal verklaarde dit tweede volgend verzoek om internationale bescherming op 17 december 2024 niet-ontvankelijk. Hiertegen werd een beroep ingediend bij de Raad.

1.8. Bij arrest nr. X van 23 januari 2025 verwerpt de Raad het beroep ingediend tegen de beslissing van 17 december 2024.

1.9. Verzoeker dient op 12 februari 2025 een vierde verzoek om internationale bescherming in.

1.10. De commissaris-generaal verklaart dit derde volgend verzoek om internationale bescherming op 6 maart 2025 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraakse soennitische moslim te zijn, geboren op (...) 1987 in Bagdad (Centraal-Irak). U ging 6 jaar naar de middelbare school. In 2004 begon u als mechanicus te werken. Van 2009 tot 2015 werkte u voor uw oom, Dr. F. M. A.. Uw oom was provincieraadslid in Bagdad. U was zijn persoonlijke assistent en ging overal waar hij ging. U was zowel zijn beveiligingsagent, chauffeur als verantwoordelijke van zijn media. U verzamelde ook informatie over andere provincieraadsleden en speelde deze informatie door naar uw oom. Tijdens uw werk voor uw oom volgde u ook een studie 'media-coördinator' van 2012 tot 2014. Ergens rond januarifebruari 2015 kwamen twee collega's, die tevens lid waren van de militie "Asa'ib Ahl al-Haqq", naar u toe op de werkvloer. Ze zeiden dat u moest stoppen met werken of ze gingen u vermoorden. Dit was niet de eerste keer dat u bedreigd werd door deze personen, zij vroegen u reeds eerder een vergadering te verlaten omdat u volgens hen onterecht deze vergadering aan het filmen was. Nadat u op de werkvloer bedreigd werd, vertelde u dit allemaal 's avonds aan uw oom Dr. A.. Hij raadde u aan niet meer terug te komen werken en het land te verlaten. Ook uw neven, die werkten als persoonlijke agenten van uw oom, maakten gelijkaardige dreigementen mee en vluchtten reeds eerder weg uit Irak. Waarom uw neven precies vertrokken, weet u niet. Na uw gesprek met uw oom besloot u diezelfde avond direct van uw werk naar uw zus te gaan die in Hay Binouk (Bagdad) woonde. Hier verbleef u meer dan tien dagen en vervolgens nam u een bus naar Erbil (Koerdisch Autonome Regio - KAR). Van hier ging u verder naar de grens met Turkije. U verbleef hier tot december 2015. Uw familie vertrok in september 2015 eveneens van Irak richting Turkije, dit omwille van de bedreigingen die u gekregen had. De smokkelaar heeft jullie apart naar Europa gebracht. Uw familie reisde verder naar Finland. U reisde via Griekenland, Servië, Hongarije en Kroatië naar Zweden. U dacht dat de smokkelaar u naar Brussel zou brengen want uw broer, I. S. M. (OV (...)) en uw neef, A.-R. M. H. A. (OV (...)), wonen hier. Zij verkregen respectievelijk subsidiaire bescherming en de vluchtelingenstatus in België. Echter, de smokkelaar liet u achter in Zweden. U vroeg in Zweden internationale bescherming aan. Dit werd u tot driemaal toe geweigerd. U werd verzocht het grondgebied te verlaten en vervolgens besloot u naar België te komen.

U vroeg een eerste keer om internationale bescherming in België op 28 november 2017. In januari 2019 kwamen onbekenden naar het huis van uw oom, A. M. A., in Bagdad. Ze kwamen vragen waar u zich bevond en dreigden u te vermoorden. Uw oom deed hiervan aangifte. U ontving zelf nog bedreigingen via Messenger van onbekende mannen nadat u op facebook een negatieve uitspraak postte over Asa'ib Ahl alHaqq. Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw Iraakse identiteitskaart (origineel), uw Iraaks nationaliteitsbewijs (origineel), screenshots van bedreigingen die u via Messenger kreeg, uw werkbadge van de provincieraad (kopie), een foto van een pagina in uw Iraaks paspoort (kopie), de werkbadge van uw oom (kopie), een lidmaatschapskaart van de partij (kopie), een kaart als media-coördinator (origineel), een proces-verbaal van de klacht van uw oom A. M. A. (gelegaliseerde kopie), de enveloppe waarin het proces-verbaal verzonden werd (origineel) en Belgische medische attesten (originelen). Op 11 mei 2020 besliste het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het hierop bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) ingediende beroep werd op 22 januari 2021 verworpen. U ging niet in cassatieberoep.

Zonder het Belgische grondgebied te verlaten, verzocht u op 7 april 2021 een tweede keer om internationale bescherming. U verklaarde opnieuw bedreigd te zijn via facebook. Daar u zich politiek uit op facebook, krijgt u geregeld dreigementen van onbekende personen. In deze bedreigingen wijzen uw belagers erop dat ze weten waar u bent en dat u vermoord zal worden door de milities. Ter staving van uw tweede verzoek legde u desbetreffende facebook-dreigementen neer (screenshot). Op 14 mei 2021 werd uw tweede verzoek niet-ontvankelijk verklaard daar u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten

dat u voor toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking kwam. U ging hiertegen niet in beroep.

U verliet het Belgische grondgebied niet en verzocht vervolgens, nadat u werd opgepakt en overgebracht naar het centrum voor illegalen te Brugge (CIB), op 29 november 2024 een derde keer om internationale bescherming. U herhaalt opnieuw te vrezen voor uw leven in Irak en dit omwille van de redenen die u reeds eerder aanhaalde, i.c. u werkte als overheidsmedewerker voor uw oom. U meent uw problemen thans te kunnen staven aan de hand van verschillende documenten. U legde in het kader van onderhavig verzoek volgende stukken neer : een print van een mail, opgesteld door uw oom F. M. A., d.d. 26 november 2024, een handgeschreven Engelstalige verklaring van uw oom waarin wordt aangegeven dat uw leven in gevaar is in Irak, een kopie van uw oom zijn Iraakse identiteitskaart, een kopie van een proces-verbaal d.d. 8 januari 2019 van uw oom Am. betreffende de bedreiging bij hem thuis in januari 2019 (+ vertaling), een kopie van een document betreffende de overdracht van de klacht van uw oom Am. inzake de bedreiging naar de onderzoeksrechter d.d. 9 januari 2019 (+ vertaling), een kopie van een attest van al-Sa'ab rechtbank d.d. 9 januari 2019 (+ vertaling), een kopie van een attest van de Hoge Raad van Justitie betreffende deze zelfde klacht d.d. 20 januari 2019 (+ vertaling). In uw dossier bevinden zich voorts nog een kopie van een uittreksel uit het burgerlijk register van Irak op uw naam en een kopie van uw Iraakse identiteitskaart.

Op 17 december 2024 werd uw derde verzoek niet-ontvankelijk verklaard daar u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking kwam. U ging in beroep tegen deze beslissing op 13 januari 2025. U voegde volgende documenten toe aan het verzoekschrift: een kopie van vergrootte versie ID-kaart van uw F.- kopie ID-kaart verzoekers oom Am.; - kopie paspoort vader; - kopie Belgische ID-kaart broer; - origineel Iraaks document bevolkingsregister; - origineel deel klacht van uw oom Am.; - bedreigingen op uw Facebookaccount; - screenshots van uw werkelijk TikTok-account; - screenshots van uw vals TikTok-account; - uw medisch dossier; en ten slotte e-mailverkeer met het CGVS met betrekking tot aanvraag volledig administratief dossier. Op 23 januari 2025 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS. U diende geen cassatieberoep in.

U verliet het Belgisch grondgebied niet daar u op heden nog steeds in het centrum voor illegalen te Brugge (CIB) verblijft, vanwaar u op 12 februari 2025 een vierde en huidige verzoek om internationale bescherming indient. U haalt aan een wens te hebben om u tot christen te bekeren en stelt dat uw beide ouders ondertussen in Finland de vluchtelingenstatus hebben verkregen daar zij zich ook bekeerden tot het christendom. U vreest bij terugkeer naar Irak vervolging omwille van uw voornemen zich tot christen te bekeren. Ter staving van uw vierde verzoek legt u een kopie van de erkenningsbeslissing in hoofde van uw ouders in Finland neer, een rapport van de EUAA over vervolging van religieuze minderheden in Irak, kopieën van attesten van de bekering van uw ouders en ten slotte een psychologisch attest.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat op grond van een aantal elementen die in uw administratief dossier voorhanden zijn, blijkt dat er in het kader van onderhavig volgend verzoek bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde kunnen worden aangemerkt. U vermeldt immers een precaire mentale gezondheidstoestand (zie DVZ, Verklaring Volgend Verzoek dd. 12 februari 2025, vraag 1) en legt tevens een medisch attest d.d. 6 februari 2025 neer waarin een psycholoog, genaamd M. N. attesteert dat u onderzocht werd in het kader van psychische moeilijkheden en vaststelde dat u lijdt aan ernstige post-traumatische stress, angsten depressieve neigingen alsook neurocognitieve moeilijkheden zoals problemen met kortetermijngeheugen en concentratiemoeilijkheden. Tevens werd er in het attest gesteld dat er zich een gegronde evaluatie van uw medische en psychische toestand opdringt alsook een voortzetting van de psychotherapeutische en medische opvolging voor onbepaalde duur daar u nood zou hebben aan stabiliteit en veiligheid om zich te herpakken.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens die voorliggen, is het Commissariaat-generaal evenwel van oordeel dat er onvoldoende concrete elementen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Waar u weliswaar bepaalde mentale gezondheidsproblemen hebt laten optekenen ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken op datum van 12 februari 2025 dient opgemerkt te worden dat u géén elementen of omstandigheden signaleerde die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken. Tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw huidig volgend verzoek werd aan u bovendien verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van uw verklaringen aldaar na zou gaan of uw verzoek al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om u voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. U werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van haar verzoek reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Uit de schriftelijke weergave daarvan blijkt dat dit interview zonder problemen is verlopen en u er in de gelegenheid werd gesteld nieuwe elementen aan te halen en deze ook verder toe te lichten. Overigens moet hierbij worden vastgesteld dat uit de verklaringen die u aflegde bij de DVZ in het kader van uw huidig verzoek niet blijkt dat u toentertijd niet bij machte was om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen of niet in staat zou zijn geweest om de

nieuwe elementen ter ondersteuning van uw volgend verzoek toe te lichten. Integendeel, uit de verklaringen die u toen aflegde blijkt dat het gehoor bij de DVZ op een normale wijze is verlopen, dat u de gestelde vragen begrepen heeft, en dat u duidelijke antwoorden hebt gegeven. Het gegeven dat uw psycholoog in dit verband een voorbehoud maakt doet hieraan zodoende geen afbreuk.

Bijgevolg kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband dient vooreerst te worden gewezen op het feit dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien er uitdrukkelijk werd geoordeeld, en afdoende gemotiveerd, dat aan de problemen die u in Irak zou hebben gekend op en omwille van uw werk, en omwille waarvan u in 2015 Irak zou hebben verlaten, niet het minste geloof kan worden gehecht. In navolging hiervan werd eveneens in het kader van uw eerste verzoek verder duidelijk aangetoond dat dan ook aan de vervolgfeiten die zich na uw vertrek zouden hebben voorgedaan, i.c. de bedreigingen bij uw oom Am. thuis, geen enkel geloof kan worden gehecht. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevindingen kom komen, staan duidelijk en afdoende weergegeven in de beslissing genomen in uw hoofde in het kader van uw eerste verzoek. Deze beslissing werd bovendien in beroep bevestigd door de RvV en geniet aldus kracht van gewijsde. Uw tweede en derde verzoek werden vervolgens niet-ontvankelijk verklaard daar kon worden vastgesteld dat u zich beperkte tot een herhaling van dezelfde, reeds ongelooftwaardig bevonden, elementen en bijkomend problemen aanhaalde die hiervan in het verlengde lagen. De uitkomst van uw derde verzoek werd nogmaals in beroep bevestigd door de RvV.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Immers uw plotse drang om u te bekeren tot het christendom (zie DVZ, Verklaring Volgend Verzoek dd 12 februari 2025, vraag 1.1) kan niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans minstens aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Dergelijke plotse 'blote bewering', nl. zonder enige onderbouwing na drie negatief afgesloten asielprocedures, volstaat niet om te kunnen worden beschouwd als een nieuwe element dat de kans minstens aanzienlijk groter maakt dat u nu wel in aanmerking komt voor internationale bescherming. Dat u stelt dat uw beide ouders verblijvend in Finland christen zijn geworden en er om die reden na eerdere negatieve beslissingen de vluchtelingenstatus hebben verkregen, waarop u plots ook diep overtuigd bent van de christelijke leer en u wilt bekeren zodra de gelegenheid zich voordoet (zie DVZ, Verklaring Volgend Verzoek, vraag 1.1), is op zijn allerminst zeer opportunistisch van aard te noemen daar u in vorige verzoeken nooit een woord repte over uw affiniteit met het christendom en uzelf bleef uiten als soennitisch moslim. Dat u plots een nieuwe asielaanvraag indient nadat er een mislukte poging tot repatriëring plaatsvond vanuit het gesloten centrum en hierbij stelt christen te willen worden nadat u vernam dat uw ouders omwille van deze redenen de vluchtelingenstatus verkregen in Finland doet dan ook ernstig vermoeden dat u alle mogelijke middelen aanwendt om in België te kunnen blijven, meer dan dat u een oprecht verzoek indient tot het verkrijgen van internationale bescherming. Zo komt u niet verder dan meermaals te herhalen dat u zich wenst te bekeren tot het christendom en diep overtuigd bent van de christelijke leer, echter nergens vermeldt u iets meer over de reden waarom u plots niet meer de islam aanhangt en hoe uw interesse in het christendom is ontstaan of welke stappen u al hebt gezet om het christendom te verkennen. Elke geloofsverandering wordt ingegeven door een diepe en innerlijke overtuiging en betreft een zorgvuldige en innerlijke afweging om voor een ander geloof te kiezen. In dezer kan u geen enkele uitleg of verklaring geven. Kortom, uw verklaringen aangaande de intentie om u te bekeren zijn zeer beperkt en aldus weinig overtuigend te noemen, hetgeen nog meer afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid. U legt evenmin enig begin van bewijs neer aangaande uw beweerdde interesse in het christendom en/of drang tot bekering.

U werpt verder uw situatie in België op. U wijt uw onzekere administratieve status en sociale isolatie als hoofdrede aan van uw slechte psychische toestand (zie DVZ, Verklaring Volgend Verzoek dd 12 februari 2025, vraag 1.1). Om die reden bent u hulp moeten gaan zoeken bij een psycholoog, u stelt zelfs dat een gedwongen terugkeer naar Irak een verhoogd risico op zelfmoord zou teweegbrengen (zie DVZ, Verklaring Volgend Verzoek, dd. 12 februari 2025, vraag 5.2). Ter staving legt u een medisch attest neer van uw klinisch psycholoog, dd. 6 februari 2025 neer waarin wordt geattesteerd dat u lijdt aan ernstige post-traumatische stress, angsten depressieve neigingen alsook neurocognitieve moeilijkheden zoals problemen met

kortetermijngeheugen en concentratiemoeilijkheden. Tevens werd er in het attest gesteld dat er zich een gegronde evaluatie van uw medische en psychische toestand opdringt alsook een voortzetting van de psychotherapeutische en medische opvolging voor onbepaalde duur daar u nood zou hebben aan stabiliteit en veiligheid om zich te herpakken. Deze elementen worden door het CGVS geenszins betwist, doch in de attesten wordt wat betreft de vermeende oorzaak van uw klachten louter verwezen naar uw eigen verklaringen.

Een arts/psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze psychologische problemen werden opgelopen, en dient hij zich hiervoor dan ook te baseren op de gezegden van de patiënt. Deze medische stukken kunnen geenszins uw vluchtrelaas of een vrees bij terugkeer staven. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet 15 december 1980.

Bovendien, dat u het mogelijks in België heel moeilijk heeft en worstelt met het idee van een gedwongen terugkeer, wordt 'an sich' evenmin betwist, doch ook hier is uw moeilijke situatie voor een groot deel terug te leiden tot uw eigen gedrag en houding, waarbij u op geen enkel moment gevolg heeft gegeven aan de weigeringsbeslissingen van de Belgische asielinstanties. Dat u desondanks toch telkenmale besloot in België te blijven, in moeilijke omstandigheden, betreft dan ook louter uw eigen keuze.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De door u neergelegde documenten vermogen geenszins bovenstaande beslissing om te buigen.

Immers de documenten betreffende de erkenning van uw ouders in Finland, een element dat niet betwist wordt. Doch, de attesten van hun bekering betreffen enkel kopieën, geen originelen, zodat hieraan slechts een geringe bewijswaarde kan worden toegekend en u hun zogenaamde bekering tot het christendom geenszins heeft aangetoond aan de hand van enige overtuigend begin van bewijs. Hoe dan ook, allerminst houdt bovenstaande in dat ook u automatisch internationale bescherming moet worden toegekend daar dit geen vrees in uw hoofde uit maakt. Het CGVS benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel onderzocht wordt, rekening houdend met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek.

Aangaande het rapport van de EUAA dient er gesteld te worden dat dit algemeen beschikbare informatie betreft en geenszins van toepassing is op uw individuele situatie.

Ten slotte is er nog het medisch attest dat u neerlegt. Deze werd reeds in supra besproken en kan bovenstaande beslissing niet in positieve zin wijzigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>) en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van november 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-november-2024> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch

verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Er moet dus niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Deze regio omvat zowel de stad Bagdad als verschillende aangrenzende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en Nissan. De provincie omvat ook de districten Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah, Al Madain en Abu Ghraib.

Het gebied rond de stad Bagdad wordt ook wel de "Bagdad Belts" genoemd. Dit is echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak en het is ook geen duidelijk afgebakende geografische regio. Toch is het duidelijk dat deze "belts" zich zowel binnen als buiten de provincie Bagdad bevinden. Veiligheidsincidenten in het deel van de belts dat zich binnen de provincie Bagdad bevindt, werden dus in mee aanmerking genomen bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in deze provincie. In 2022 werd de totale bevolking van deze provincie geschat op 9.006.001 personen.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten. De Iraqi Security Forces (ISF's) en de Popular Mobilization Forces (PMF's) zijn verantwoordelijk voor de veiligheidscontroles en het handhaven van de orde. Prolraanse milities krijgen steeds meer controle over de "Bagdad Belts". Deze milities controleren de bevolking en de routes rond Bagdad in de hoop de Amerikaanse troepen te verdrijven en de situatie zo vorm te geven dat op langere termijn een demografische meerderheid kan worden behouden. De ISF zijn daarom gedwongen om hun tijd te verdelen tussen deze problematiek en hun strijd tegen Islamitische Staat in Irak en Syrië (IS), wat de efficiëntie van hun inspanningen op beide fronten vermindert.

De dreiging van IS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Volgens het EUAA-rapport "Security Situation", dat betrekking heeft op de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024, heeft IS nog steeds bolwerken in het Tarmiya-district, ten noorden van Bagdad, en voert het weinig intensieve aanvallen uit op ISF in de vorm van moordaanslagen of hinderlagen met lichte wapens en geïmproviseerde bommen (IED's). Om nog onbekende redenen is het Tarmiya-district een van de meest gewelddadige gebieden geworden. Ondanks de druk van de regeringstroepen slaagt IS er nog steeds in zijn cellen in het noorden van de Bagdad Belts te bevoorraden.

Amerikaanse militairen zijn ook sterk aanwezig in de regio Bagdad en zijn soms het doelwit van represailles door sjiitische milities. Als gevolg van het conflict tussen Hamas en Israël is de frequentie en het geweld van deze aanvallen toegenomen. Na 7 oktober waren de Amerikaanse ambassade in Bagdad en Amerikaanse militaire basissen het doelwit van deze milities, wat de Amerikaanse regering ertoe aanzette om haar personeel ter plaatse om veiligheidsredenen in te krimpen. Het aantal slachtoffers aan Amerikaanse kant blijft echter laag. Deze aanvallen worden meestal uitgevoerd met behulp van drones, IED's of raketten.

Amerikaanse troepen voeren ook indirecte aanvallen uit, meestal als reactie op aanvallen die ze hebben ondergaan. In november 2023 vielen bij een luchtaanval op PMF's in Syrië en in het zuiden van Bagdad acht doden. De federale regering veroordeelde deze aanvallen als een schending van de soevereiniteit van het land en een aanval op het Iraakse veiligheidsapparaat. In december 2023 was de Amerikaanse ambassade het doelwit van "minstens zeven mortieren", maar geen enkele groep eiste de aanval op. In januari 2024 doodde een Amerikaanse aanval een hoge officier en een onderbevelhebber van Harakat Hezbollah al-Nujaba, een door Iran gesteunde PMF, en verwondde zes andere personen. Deze aanval zou zijn bevolen wegens het grote aantal aanvallen op Amerikaanse troepen waarvoor de desbetreffende PMF sinds 17 oktober 2023 verantwoordelijk was. Een andere soortgelijke aanval vond plaats op 7 februari 2024 tegen Kata'ib Hezbollah, waarbij een PMF-commandant en twee van zijn bewakers werden gedood. Kata'ib Hezbollah wordt door de Amerikaanse autoriteiten verantwoordelijk geacht voor de aanval op de Amerikaanse basis in Jordanië op 28 januari 2024. Sinds eind januari laat de beschikbare informatie een

scherpe daling zien van het aantal aanvallen op Amerikaanse troepen. Dit zou het gevolg zijn van de wens van de Iraanse elite om de sjiiitische milities niet te dwingen tot een open conflict met Amerikaanse troepen. De PMF's kennen ook interne rivaliteiten. In december 2023 kwamen Saraya Al-Salam (een militie die banden heeft met de Sadristische beweging) en Asa'ib ahl Al-Haq (AAH) meermaals met elkaar in botsing. Deze rivaliteit is voornamelijk gebaseerd op politieke en financiële concurrentie. Er wordt ook gestreden om de territoriale controle over Bagdad, met name in het zuiden van de stad, in het Dora-gebied. In februari 2024 vonden andere gevechten plaats tussen verschillende milities, waarbij verschillende PMF-strijders en burgers omkwamen.

Vanaf oktober 2019 was Bagdad het toneel van grote protestbewegingen tegen de heersende politieke klasse, de regering en buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten reageerden hardhandig op degenen die betrokken waren bij de protesten tegen de regering. Er braken gewelddadige botsingen uit tussen demonstranten enerzijds en de veiligheidstroepen en andere gewapende actoren anderzijds. Rond maart 2020 verloor de protestbeweging aan kracht door de gezondheidscrisis in verband met de Covid-19-epidemie, waardoor het aantal demonstranten op straat sterk afnam. Kleinschalige demonstraties bleven plaatsvinden, soms gepaard gaand met geweld, tot 2022. Deze protesten eindigden in augustus, nadat demonstranten het parlement en het presidentiële paleis waren binnengedrongen als reactie op de terugtrekking van Moqtada Al Sadr uit de politiek en om te protesteren tegen de mogelijke benoeming van Al Sudani tot premier. Hierna is de beweging volledig tot stilstand gekomen en kunnen de demonstraties tot het verleden gerekend worden. Dit politiek gemotiveerde geweld is doelgericht en past niet in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, d.w.z. een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een land tegenover gewapende organisaties staan of waarin twee of meer gewapende organisaties elkaar bestrijden.

Uit het bovenstaande blijkt dat er in de hele provincie veiligheidsincidenten plaatsvinden. Het totale aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers bleef echter zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad kleinschalig en doelgericht is. De daders kunnen echter vaak niet worden geïdentificeerd. Wel kan worden gesteld dat sjiiitische milities en criminele organisaties verantwoordelijk zijn voor politiek en crimineel geweld, zoals ontvoeringen en afpersing.

Volgens de IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Wat Bagdad en zijn provincie betreft, zijn er op 31 december 2023 naar schatting 94.590 returnees en bevinden er zich 44.848 IDP's in de andere provincies van het land (voornamelijk Erbil en Suleimania).

Volgens de "EUAA Guidance Note" kan er voor geen enkele provincie van Irak worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarin het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Voor de provincie Bagdad wordt er gesteld dat er willekeurig geweld plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict, maar niet op een hoog niveau waardoor een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om een reëel risico op het lijden van ernstige schade op grond van artikel 15(c) van de Kwalificatierichtlijn, aan te tonen.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in zijn arrest van 14 januari 2020 in de zaak D. et al. tegen Roemenië (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds zijn arresten in de zaken J.K. et al. tegen Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. tegen België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van die aard is dat de verwijdering van een persoon naar een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is. Ze erkent ook dat, gelet op de individuele omstandigheden en de persoonlijke context van de verzoeker om internationale bescherming, dit aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Indien een Iraakse verzoeker uit Bagdad wegens zijn specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die bescherming hem toegekend. Gelet op voorgaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie, dient echter te worden vastgesteld dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u, louter door uw aanwezigheid aldaar, een risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van

willekeurig geweld. Het gegeven dat u lijdt aan posttraumatische stress en depressieve neigingen doet evenmin besluiten dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Nergens blijkt immers dat u onvoldoende mobiel zou zijn en zich fysiek niet vrijelijk zou kunnen verplaatsen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert gespreid over twee middelen de schending aan van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

In het verzoekschrift wordt vooreerst betoogd dat er onvoldoende rekening werd gehouden met verzoekers psychologisch profiel. Er wordt aangevoerd dat verzoeker behoort tot de sociale groep van personen met een handicap en dat hij hierdoor een gegronde vervolgingsvrees heeft. Daarnaast wordt nader ingegaan op verzoekers religieuze bekering hetgeen onvoldoende beoordeeld zou zijn geweest door het CGVS. In dit verband stipt verzoeker de juridische situatie aan alsook de risico's bij terugkeer naar Irak wegens religieuze bekering. Tevens wordt gewezen op een vervolgingsrisico door niet-statelijke actoren wegens de bekering. Ten slotte haalt verzoeker nog algemene landeninformatie aan.

2.2. Stukken

Ter staving van het verzoekschrift wordt een psychologisch attest van 6 februari 2025 bijgevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel

46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.3. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er bijgevolg nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer een verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.4. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat op grond van een aantal elementen die in uw administratief dossier voorhanden zijn, blijkt dat er in het kader van onderhavig volgend verzoek bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde kunnen worden aangemerkt. U vermeldt immers een precaire mentale gezondheidstoestand (zie DVZ, Verklaring Volgend Verzoek dd. 12 februari 2025, vraag 1) en legt tevens een medisch attest d.d. 6 februari 2025 neer waarin een psycholoog, genaamd M. N. attesteert dat u onderzocht werd in het kader van psychische moeilijkheden en vaststelde dat u lijdt aan ernstige post-traumatische stress, angsten depressieve neigingen alsook neurocognitieve moeilijkheden zoals problemen met kortetermijngeheugen en concentratiemoeilijkheden. Tevens werd er in het attest gesteld dat er zich een gegronde evaluatie van uw medische en psychische toestand opdringt alsook een voortzetting van de psychotherapeutische en medische opvolging voor onbepaalde duur daar u nood zou hebben aan stabiliteit en veiligheid om zich te herpakken.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens die voorliggen, is het Commissariaat-generaal evenwel van oordeel dat er onvoldoende concrete elementen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Waar u weliswaar bepaalde mentale gezondheidsproblemen hebt laten optekenen ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken op datum van 12 februari 2025 dient opgemerkt te worden dat u géén elementen of omstandigheden signaleerde die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken. Tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw huidig volgend verzoek werd aan u bovendien verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van uw verklaringen aldaar na zou gaan of uw verzoek al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om u voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. U werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van haar verzoek reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Uit de schriftelijke weergave daarvan blijkt dat dit interview zonder problemen is verlopen en u er in de gelegenheid werd gesteld nieuwe elementen aan te halen en deze ook verder toe te lichten. Overigens moet hierbij worden vastgesteld dat uit de verklaringen die u aflegde bij de DVZ in het kader van uw huidig verzoek niet blijkt dat u toentertijd niet bij machte was om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen of niet in staat zou zijn geweest om de nieuwe elementen ter ondersteuning van uw volgend verzoek toe te lichten. Integendeel, uit de verklaringen die u toen aflegde blijkt dat het gehoor bij de DVZ op een normale wijze is verlopen, dat u de gestelde vragen begrepen heeft, en dat u duidelijke antwoorden hebt gegeven. Het gegeven dat uw psycholoog in dit verband een voorbehoud maakt doet hieraan zodoende geen afbreuk.

Bijgevolg kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Door in zijn verzoekschrift nogmaals te wijzen op het psychologisch attest van 6 februari 2025 waarmee reeds rekening werd gehouden door het CGVS, kan verzoeker geenszins een ander licht werpen op

bovenstaande correcte overwegingen waarbij er terecht wordt geconcludeerd dat in casu geen bijzondere procedurele noden blijken en er bijgevolg geen steunmaatregelen werden verleend.

Hoewel in het psychologisch attest van 6 februari 2025 melding wordt gemaakt van ernstige posttraumatische stress, angst- en depressieve stoornissen, psychosomatische klachten alsook neurocognitieve moeilijkheden waaronder onder meer geheugen- en concentratiemoeilijkheden, oordeelt de Raad dat voormeld attest gebaseerd is op verzoekers verklaringen en eigen gedragingen op basis van één enkele consultatie en hieruit niet kan blijken dat de daarin gedane vaststellingen en gevormde mening behalve op de eigen verklaringen van verzoeker ook op andere, objectieve vaststellingen zijn gebaseerd, te meer geen andere medische stukken voorliggen met betrekking tot verzoekers psychologische staat. Verzoeker legt geen stavingstukken neer waaruit blijkt dat hij aan enig neuro-psychologisch onderzoek werd onderworpen. Zodoende volstaat het psychologisch attest van 6 februari 2025 in de huidige stand van zaken naar het oordeel van de Raad evenmin om zonder meer te spreken van een handicap.

De Raad stipt verder aan dat uit niets in de weergave van verzoekers schriftelijke verklaring blijkt dat verzoeker niet in staat was om op adequate, consistente wijze de nieuwe elementen uiteen te zetten.

Bijgevolg treedt de Raad verweerders conclusie bij dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekers rechten gerespecteerd werden en dat hij in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

2.3.5. Onderzoek van de nieuwe elementen

2.3.5.1. Verzoeker geeft in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming aan zich te willen bekeren tot het christendom zoals zijn ouders die hierdoor zijn erkend als vluchteling in Finland. Verzoeker vreest vervolgd te worden in Irak wegens zijn voornemen zich te bekeren en wijst op de vervolging van religieuze minderheden in Irak. Ook heeft hij gewezen op zijn psychologische toestand.

Ter ondersteuning van het huidig verzoek werden het CGVS volgende documenten bezorgd: een kopie van de erkenningsbeslissing in hoofde van zijn ouders in Finland, een EUAA-rapport over vervolging van religieuze minderheden in Irak, kopieën van attesten van de bekering van zijn ouders en ten slotte een psychologisch attest.

Middels zijn verzoekschrift brengt verzoeker nogmaals het psychologisch attest van 6 februari 2025 bij.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

2.3.5.2. In de bestreden beslissing wordt op terechte wijze gemotiveerd dat het derde volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

2.3.5.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht - kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijft.

2.3.5.4. Vooreerst wordt in de bestreden beslissing pertinent gewezen op de voorgaande beschermingsverzoeken van verzoeker die negatief werden afgesloten:

“In dit verband dient vooreerst te worden gewezen op het feit dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien er uitdrukkelijk werd geoordeeld, en afdoende gemotiveerd, dat aan de problemen die u in Irak zou hebben gekend op en omwille van uw werk, en omwille waarvan u in 2015 Irak zou hebben verlaten, niet het minste geloof kan worden gehecht. In navolging hiervan werd eveneens in het kader van uw eerste verzoek verder duidelijk aangetoond dat dan ook aan de vervolgfactoren die zich na uw vertrek zouden hebben voorgedaan, i.c. de bedreigingen bij uw oom Am. thuis, geen enkel geloof kan worden gehecht. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot

deze bevindingen kom komen, staan duidelijk en afdoende weergegeven in de beslissing genomen in uw hoofde in het kader van uw eerste verzoek. Deze beslissing werd bovendien in beroep bevestigd door de RvV en geniet aldus kracht van gewijsde. Uw tweede en derde verzoek werden vervolgens niet-ontvankelijk verklaard daar kon worden vastgesteld dat u zich beperkte tot een herhaling van dezelfde, reeds ongeloofwaardig bevonden, elementen en bijkomend problemen aanhaalde die hiervan in het verlengde lagen. De uitkomst van uw derde verzoek werd nogmaals in beroep bevestigd door de RvV.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.”

Er wordt hierbij benadrukt dat de Raad niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van het huidige volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot verzoekers vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt, quod non in casu.

Hoewel dit echter niet wegneemt dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd, moet in casu het volgende aangestipt worden. In zoverre verzoeker in het kader van zijn huidige volgend verzoek onder meer blijft vasthouden aan de elementen zoals uiteengezet in zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken, voegt hij niets nieuws of wezenlijks toe aan zijn dossier.

2.3.5.5. Daarnaast wordt in de bestreden beslissing inzake verzoekers aangehaalde wens zich te bekeren tot het christendom met reden als volgt geoordeeld:

“Immers uw plotse drang om u te bekeren tot het christendom (zie DVZ, Verklaring Volgend Verzoek dd 12 februari 2025, vraag 1.1) kan niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans minstens aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Dergelijke plotse ‘blote bewering’, nl. zonder enige onderbouwing na drie negatief afgesloten asielprocedures, volstaat niet om te kunnen worden beschouwd als een nieuwe element dat de kans minstens aanzienlijk groter maakt dat u nu wel in aanmerking komt voor internationale bescherming. Dat u stelt dat uw beide ouders verblijvend in Finland christen zijn geworden en er om die reden na eerdere negatieve beslissingen de vluchtelingenstatus hebben verkregen, waarop u plots ook diep overtuigd bent van de christelijke leer en u wilt bekeren zodra de gelegenheid zich voordoet (zie DVZ, Verklaring Volgend Verzoek, vraag 1.1), is op zijn allerminst zeer opportunistisch van aard te noemen daar u in vorige verzoeken nooit een woord repte over uw affiniteit met het christendom en uzelf bleef uiten als soennitisch moslim. Dat u plots een nieuwe asielaanvraag indient nadat er een mislukte poging tot repatriëring plaatsvond vanuit het gesloten centrum en hierbij stelt christen te willen worden nadat u vernam dat uw ouders omwille van deze redenen de vluchtelingenstatus verkregen in Finland doet dan ook ernstig vermoeden dat u alle mogelijke middelen aanwendt om in België te kunnen blijven, meer dan dat u een oprecht verzoek indient tot het verkrijgen van internationale bescherming. Zo komt u niet verder dan meermaals te herhalen dat u zich wenst te bekeren tot het christendom en diep overtuigd bent van de christelijke leer, echter nergens vermeldt u iets meer over de reden waarom u plots niet meer de islam aanhangt en hoe uw interesse in het christendom is ontstaan of welke stappen u al hebt gezet om het christendom te verkennen. Elke geloofsverandering wordt ingegeven door een diepe en innerlijke overtuiging en betreft een zorgvuldige en innerlijke afweging om voor een ander geloof te kiezen. In dezer kan u geen enkele uitleg of verklaring geven. Kortom, uw verklaringen aangaande de intentie om u te bekeren zijn zeer beperkt en aldus weinig overtuigend te noemen, hetgeen nog meer afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid. U legt evenmin enig begin van bewijs neer aangaande uw beweerdde interesse in het christendom en/of drang tot bekering.”

Verzoeker werpt op dat er onvoldoende rekening werd gehouden met de ernst van zijn bekering en stipt aan dat een religieuze bekering een uiterst persoonlijke, complexe en vaak geleidelijke ervaring is. Tevens wijst op de juridische situatie en risico's bij terugkeer naar Irak wegens religieuze bekering alsook op een vervolgingsrisico door niet-statelijke actoren met eveneens verwijzingen naar algemene informatie.

Verzoeker brengt met de volharding in zijn wens zich te bekeren en met de verwijzing naar een theoretisch betoog en naar algemene informatie, geenszins valabele elementen bij die voorgaande concrete motieven kunnen ombuigen.

Gezien verzoeker actueel nog niet bekeerd is en geen oprechte (wens tot) bekering aannemelijk maakt, is de verwijzing naar de algemene situatie in Irak op dit vlak verder niet dienstig. Verder is de aangehaalde informatie van louter algemene aard, heeft deze geen betrekking op verzoekers persoon en kan verzoeker met zijn verwijzing naar deze informatie in het geheel niet volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks in concreto aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op de hoger gedane vaststellingen, in gebreke.

2.3.5.6. Met betrekking tot verzoekers situatie in België en de opgeworpen psychologische problemen, heeft de commissaris-generaal terdege gemotiveerd:

“U werpt verder uw situatie in België op. U wijt uw onzekere administratieve status en sociale isolatie als hoofdredenen aan van uw slechte psychische toestand (zie DVZ, Verklaring Volgend Verzoek dd 12 februari 2025, vraag 1.1). Om die reden bent u hulp moeten gaan zoeken bij een psycholoog, u stelt zelfs dat een gedwongen terugkeer naar Irak een verhoogd risico op zelfmoord zou teweegbrengen (zie DVZ, Verklaring Volgend Verzoek, dd. 12 februari 2025, vraag 5.2). Ter staving legt u een medisch attest neer van uw klinisch psycholoog, dd. 6 februari 2025 neer waarin wordt geattesteerd dat u lijdt aan ernstige post-traumatische stress, angsten depressieve neigingen alsook neurocognitieve moeilijkheden zoals problemen met kortetermijngeheugen en concentratiemoeilijkheden. Tevens werd er in het attest gesteld dat er zich een gegronde evaluatie van uw medische en psychische toestand opdringt alsook een voortzetting van de psychotherapeutische en medische opvolging voor onbepaalde duur daar u nood zou hebben aan stabiliteit en veiligheid om zich te herpakken. Deze elementen worden door het CGVS geenszins betwist, doch in de attesten wordt wat betreft de vermeende oorzaak van uw klachten louter verwezen naar uw eigen verklaringen.

Een arts/psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze psychologische problemen werden opgelopen, en dient hij zich hiervoor dan ook te baseren op de gezegden van de patiënt. Deze medische stukken kunnen geenszins uw vluchtrelaas of een vrees bij terugkeer staven. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet 15 december 1980.

Bovendien, dat u het mogelijks in België heel moeilijk heeft en worstelt met het idee van een gedwongen terugkeer, wordt ‘an sich’ evenmin betwist, doch ook hier is uw moeilijke situatie voor een groot deel terug te leiden tot uw eigen gedrag en houding, waarbij u op geen enkel moment gevolg heeft gegeven aan de weigeringsbeslissingen van de Belgische asielinstanties. Dat u desondanks toch telkenmale besloot in België te blijven, in moeilijke omstandigheden, betreft dan ook louter uw eigen keuze.”

Verzoeker meent dat er onvoldoende rekening werd gehouden met zijn psychologisch profiel. Er wordt aangevoerd dat verzoeker behoort tot de sociale groep van personen met een handicap en dat hij hierdoor een gegronde vervolgingsvrees heeft.

Door nogmaals te wijzen op het psychologisch attest van 6 februari 2025 waarmee reeds rekening werd gehouden door het CGVS, kan verzoeker geenszins voorgaande pertinente overwegingen ombuigen.

Hoewel in het psychologisch attest van 6 februari 2025 melding wordt gemaakt van ernstige posttraumatische stress, angst- en depressieve stoornissen, psychosomatische klachten alsook neurocognitieve moeilijkheden waaronder onder meer geheugen- en concentratiemoeilijkheden, benadrukt de Raad dat voormeld attest gebaseerd is op verzoekers verklaringen en eigen gedragingen op basis van één enkele consultatie en hieruit niet kan blijken dat de daarin gedane vaststellingen en gevormde mening behalve op de eigen verklaringen van verzoeker ook op andere, objectieve vaststellingen zijn gebaseerd, te meer geen andere medische stukken voorliggen met betrekking tot verzoekers psychologische staat. Verzoeker legt geen stavingstukken neer waaruit blijkt dat hij aan enig neuro-psychologisch onderzoek werd onderworpen. Zodoende volstaat dit alleenstaand psychologisch attest op basis van een eenmalige consultatie in de huidige stand van zaken naar het oordeel van de Raad evenmin om zonder meer te spreken van een handicap in de zin van een langdurige beperking.

Verzoeker kan bijgevolg niet dienstig voorhouden te behoren tot de sociale groep van personen met een handicap en niet dienstig verwijzen naar algemene informatie inzake de vervolging van personen met een mentale of fysieke beperking in Irak die overigens van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op zijn persoon. De Raad stipt nog aan dat zulk algemeen betoog niet kan volstaan om aan te tonen dat in hoofde van verzoeker een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen louter omwille van het feit dat hij eenmalig op een psychologische consultatie is geweest en op basis hiervan een attest en diagnose werd opgesteld, te meer de vaststellingen onder 2.3.4. en hierboven (supra) mee in acht genomen. Uit het geheel van de beschikbare algemene landeninformatie blijkt in geen geval dat het loutere feit dat verzoeker eenmalig op een psychologische consultatie is geweest en op basis hiervan een attest en diagnose werd opgesteld, hij ook effectief wordt vervolgd. Het louter behoren tot een bepaalde risicogroep kan op zich in casu hoe dan ook niet volstaan om de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te rechtvaardigen. De Raad benadrukt te dezen dat een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming

noodzakelijk blijft en deze vervolgingsvrees en reëel risico op ernstige schade aldus in concreto moeten worden aangetoond. Verzoeker blijft hier door de loutere verwijzing naar algemene landeninformatie en naar één enkele psychologisch attest op basis van een eenmalige consulatie gelet op de bovenstaande vaststellingen in gebreke.

2.3.5.7. Tot slot wordt in de bestreden beslissing omstandig rekening gehouden met de neergelegde documenten:

“De door u neergelegde documenten vermogen geenszins bovenstaande beslissing om te buigen.

Immers de documenten betreffende de erkenning van uw ouders in Finland, een element dat niet betwist wordt. Doch, de attesten van hun bekering betreffen enkel kopieën, geen originelen, zodat hieraan slechts een geringe bewijswaarde kan worden toegekend en u hun zogenaamde bekering tot het christendom geenszins heeft aangetoond aan de hand van enige overtuigend begin van bewijs. Hoe dan ook, allerminst houdt bovenstaande in dat ook u automatisch internationale bescherming moet worden toegekend daar dit geen vrees in uw hoofde uit maakt. Het CGVS benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel onderzocht wordt, rekening houdend met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek.

Aangaande het rapport van de EUAA dient er gesteld te worden dat dit algemeen beschikbare informatie betreft en geenszins van toepassing is op uw individuele situatie.

Ten slotte is er nog het medisch attest dat u neerlegt. Deze werd reeds in supra besproken en kan bovenstaande beslissing niet in positieve zin wijzigen.”

De Raad meent dat de door verzoeker op het CGVS neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan de voorgaande vaststellingen (supra) omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terecht redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

2.3.5.8. Gelet op het voorgaande kunnen de voormelde aangehaalde elementen niet gekwalificeerd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.5.9. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict aan de gang is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de beschikbare actuele landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus worden gericht op de regio waar hij leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat in casu de veiligheidssituatie in Bagdad moet worden beoordeeld.

In dit verband kan integraal gewezen worden op de omstandige motivering in de bestreden beslissing:

“Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Er moet dus niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Deze regio omvat zowel de stad Bagdad als verschillende aangrenzende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en Nissan. De provincie omvat ook de districten Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah, Al Madain en Abu Ghraib.

Het gebied rond de stad Bagdad wordt ook wel de "Bagdad Belts" genoemd. Dit is echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak en het is ook geen duidelijk afgebakende geografische regio. Toch is het duidelijk dat deze "belts" zich zowel binnen als buiten de provincie Bagdad bevinden. Veiligheidsincidenten in het deel van de belts dat zich binnen de provincie Bagdad bevindt, werden dus in mee aanmerking genomen bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in deze provincie. In 2022 werd de totale bevolking van deze provincie geschat op 9.006.001 personen.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten. De Iraqi Security Forces (ISF's) en de Popular Mobilization Forces (PMF's) zijn verantwoordelijk voor de veiligheidscontroles en het handhaven van de orde. Prolraanse milities krijgen steeds meer controle over de "Bagdad Belts". Deze milities controleren de bevolking en de routes rond Bagdad in de hoop de Amerikaanse troepen te verdrijven en de situatie zo vorm te geven dat op langere termijn een demografische meerderheid kan worden behouden. De ISF zijn daarom gedwongen om hun tijd te verdelen tussen deze problematiek en hun strijd tegen Islamitische Staat in Irak en Syrië (IS), wat de efficiëntie van hun inspanningen op beide fronten vermindert.

De dreiging van IS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Volgens het EUAA-rapport "Security Situation", dat betrekking heeft op de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024, heeft IS nog steeds bolwerken in het Tarmiya-district, ten noorden van Bagdad, en voert het weinig intensieve aanvallen uit op ISF in de vorm van moordaanslagen of hinderlagen met lichte wapens en geïmproviseerde bommen (IED's). Om nog onbekende redenen is het Tarmiya-district een van de meest gewelddadige gebieden geworden. Ondanks de druk van de regeringstroepen slaagt IS er nog steeds in zijn cellen in het noorden van de Bagdad Belts te bevoorraden.

Amerikaanse militairen zijn ook sterk aanwezig in de regio Bagdad en zijn soms het doelwit van represailles door sjiiitische milities. Als gevolg van het conflict tussen Hamas en Israël is de frequentie en het geweld van deze aanvallen toegenomen. Na 7 oktober waren de Amerikaanse ambassade in Bagdad en Amerikaanse militaire basissen het doelwit van deze milities, wat de Amerikaanse regering ertoe aanzette om haar personeel ter plaatse om veiligheidsredenen in te krimpen. Het aantal slachtoffers aan Amerikaanse kant blijft echter laag. Deze aanvallen worden meestal uitgevoerd met behulp van drones, IED's of raketten.

Amerikaanse troepen voeren ook indirecte aanvallen uit, meestal als reactie op aanvallen die ze hebben ondergaan. In november 2023 vielen bij een luchtaanval op PMF's in Syrië en in het zuiden van Bagdad acht doden. De federale regering veroordeelde deze aanvallen als een schending van de soevereiniteit van het land en een aanval op het Iraakse veiligheidsapparaat. In december 2023 was de Amerikaanse ambassade het doelwit van "minstens zeven mortieren", maar geen enkele groep eiste de aanval op. In januari 2024 doodde een Amerikaanse aanval een hoge officier en een onderbevelhebber van Harakat Hezbollah al-Nujaba, een door Iran gesteunde PMF, en verwondde zes andere personen. Deze aanval zou zijn bevolen wegens het grote aantal aanvallen op Amerikaanse troepen waarvoor de desbetreffende PMF sinds 17 oktober 2023 verantwoordelijk was. Een andere soortgelijke aanval vond plaats op 7 februari 2024 tegen Kata'ib Hezbollah, waarbij een PMF-commandant en twee van zijn bewakers werden gedood. Kata'ib Hezbollah wordt door de Amerikaanse autoriteiten verantwoordelijk geacht voor de aanval op de Amerikaanse basis in Jordanië op 28 januari 2024. Sinds eind januari laat de beschikbare informatie een scherpe daling zien van het aantal aanvallen op Amerikaanse troepen. Dit zou het gevolg zijn van de wens van de Iraanse elite om de sjiiitische milities niet te dwingen tot een open conflict met Amerikaanse troepen.

De PMF's kennen ook interne rivaliteiten. In december 2023 kwamen Saraya Al-Salam (een militie die banden heeft met de Sadristische beweging) en Asa'ib ahl Al-Haq (AAH) meermaals met elkaar in botsing. Deze rivaliteit is voornamelijk gebaseerd op politieke en financiële concurrentie. Er wordt ook gestreden om de territoriale controle over Bagdad, met name in het zuiden van de stad, in het Dora-gebied. In februari 2024 vonden andere gevechten plaats tussen verschillende milities, waarbij verschillende PMF-strijders en burgers omkwamen.

Vanaf oktober 2019 was Bagdad het toneel van grote protestbewegingen tegen de heersende politieke klasse, de regering en buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten reageerden hardhandig op degenen die betrokken waren bij de protesten tegen de regering. Er braken gewelddadige botsingen uit tussen demonstranten enerzijds en de veiligheidstroepen en andere gewapende actoren anderzijds. Rond maart 2020 verloor de protestbeweging aan kracht door de gezondheidscrisis in verband met de Covid-19-epidemie, waardoor het aantal demonstranten op straat sterk afnam. Kleinschalige demonstraties bleven plaatsvinden, soms gepaard gaand met geweld, tot 2022. Deze protesten eindigden in augustus, nadat demonstranten het parlement en het presidentiële paleis waren binnengedrongen als reactie op de terugtrekking van Moqtada Al Sadr uit de politiek en om te protesteren tegen de mogelijke benoeming van Al Sudani tot premier. Hierna is de beweging volledig tot stilstand gekomen en kunnen de demonstraties tot het verleden gerekend worden. Dit politiek gemotiveerde geweld is doelgericht en past niet in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, d.w.z. een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een land tegenover gewapende organisaties staan of waarin twee of meer gewapende organisaties elkaar bestrijden.

Uit het bovenstaande blijkt dat er in de hele provincie veiligheidsincidenten plaatsvinden. Het totale aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers bleef echter zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad kleinschalig en doelgericht is. De daders kunnen echter vaak niet worden geïdentificeerd. Wel kan worden gesteld dat sjiiitische milities en criminele organisaties verantwoordelijk zijn voor politiek en crimineel geweld, zoals ontvoeringen en afpersing.

Volgens de IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Wat Bagdad en zijn provincie betreft, zijn er op 31 december 2023 naar schatting 94.590 returnees en bevinden er zich 44.848 IDP's in de andere provincies van het land (voornamelijk Erbil en Suleimania).

Volgens de "EUAA Guidance Note" kan er voor geen enkele provincie van Irak worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarin het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Voor de provincie Bagdad wordt er gesteld dat er willekeurig geweld plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict, maar niet op een hoog niveau waardoor een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om een reëel risico op het lijden van ernstige schade op grond van artikel 15(c) van de Kwalificatierichtlijn, aan te tonen.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in zijn arrest van 14 januari 2020 in de zaak D. et al. tegen Roemenië (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds zijn arresten in de zaken J.K. et al. tegen Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. tegen België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van die aard is dat de verwijdering van een persoon naar een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is. Ze erkent ook dat, gelet op de individuele omstandigheden en de persoonlijke context van de verzoeker om internationale bescherming, dit aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Indien een Iraakse verzoeker uit Bagdad wegens zijn specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die bescherming hem toegekend. Gelet op voorgaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie, dient echter te worden vastgesteld dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u, louter door uw aanwezigheid aldaar, een risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Het gegeven dat u lijdt aan posttraumatische stress en depressieve neigingen doet evenmin besluiten dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Nergens blijkt immers dat u onvoldoende mobiel zou zijn en zich fysiek niet vrijelijk zou kunnen verplaatsen."

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, kan worden geconcludeerd dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in voormelde "Country Guidance Note" over Irak van november 2024 (p. 11-12, 73, 75-76).

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop voorgaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest Elgafaji (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan

inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de "Country Guidance Note: Iraq" van november 2024 (p. 11-12, 73, 75-76).

Verzoeker laat de concrete motieven in dit verband in de bestreden beslissing volledig ongemoeid zodat hij er geen afbreuk aan kan doen.

Verzoeker laat aldus na het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Bagdad.

In zoverre verzoeker verwijst naar zijn psychologisch profiel en kwetsbaarheid hetgeen volgens hem als een handicap moet worden gekwalificeerd, kan ingevolge hetgeen supra (cf. 2.3.4 en 2.3.5.6.) werd uiteengezet en gelet op verweerders terechte bevindingen inzake de persoonlijke omstandigheden, niet worden afgeleid dat hij omwille hiervan een verhoogd risico zou lopen. In casu kan niet vastgesteld worden dat verzoeker zich in een dermate psychische gesteldheid bevindt of medisch dermate beperkt is, waardoor hij in vergelijking met een andere persoon een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, te meer niet wordt aangevoerd laat staan aangetoond dat verzoeker niet verder zou kunnen opgevolgd worden in zijn land van herkomst of dat hem op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontegenwoordigd opzettelijk worden geweigerd. Verzoeker laat tevens na dit in concreto aan te tonen. Bovendien kan nergens uit op objectieve wijze worden afgeleid dat verzoeker met cognitieve moeilijkheden kampt die hem niet in staat stellen om gevaarlijke situaties in Bagdad naar behoren in te schatten, te meer gelet op zijn scholingsgraad en werkervaring zoals tevens weergegeven in het feitenrelaas in de bestreden beslissing hetgeen hij niet betwist en gelet op de vaststelling dat verzoeker via verschillende Europese landen in België is geraakt. Verzoeker is een volwassen man die blij gegeven heeft van zelfstandigheid en zelfredzaamheid.

De Raad moet zodoende vaststellen dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier evenmin andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.7. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.3.8. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet alsook artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, dringt zich niet meer op nu het huidig volgend verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

2.3.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.10. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat de bevoegdheid in deze beperkt is tot het onderzoek naar de aanwezigheid van nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans aanzienlijk vergroten dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

2.3.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend vijftwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU